

Verdeelde reacties op plan autovrije Oude Schans

Met het oog op het verblijfs-klimaat in het centrum wordt nagedacht over een autovrije Oude Schans in de zomermaanden.

De meningen hierover op social media zijn verdeeld. „Waarom de Oude Schans?“, vraagt Angeli-que ter Haar-van de Beek. „Wat

dacht je van een fietsvrij Spui-plein van april tot oktober!“ Tijmen en Joosje de Graaf vinden een autovrije Oude Schans een oerdom idee. „Het is het probleem verplaatsen. Waar moet het verkeer uit de Hoekstraat heen. Allemaal over de Nieuwe Schans? Daar zullen ze blij mee zijn.“

Anita Duijst: „Hoe zou jij het vinden als je niet meer voor de deur je boodschappen kunt brengen, maar het stuk lopen moet? En dan hebben we het niet over voor de deur parkeren.“

Daniëlle de Graaf oppert een proefperiode in de zomermaanden alleen op de zaterdag.

Wethouder Kok wenst zich niet in hoek te laten drukken

Wethouder Alice Kok heeft een gesprek met de inwoner in de langdurige lopende zaak die bekend staat om de (vermeende) discriminatie van een homoseksuele inwoner c.q. de fraudezaak.

De inwoner kwam samen met zijn vriend en advocaat in het gemeentehuis. „Het was een goed gesprek“, blikte de wethouder in de commissie Samenleving terug.

„Er is uitgebreid gesproken over hoe het voor de cliënt was om zo lange tijd in spanning te leven. Wat het met hem gedaan heeft. Ook is gevraagd of hij tips had waar de gemeente en uitvoeringsorganisatie BBS van kunnen leren.“ Het college van burgemeester en wethouders gaat naar aanleiding van de beroepszaak een nieuw besluit nemen.

Twee zaken

Namens het CDA maakte Jochen Dijkhuizen kenbaar er tevreden

over te zijn dat de wethouder met de bewuste inwoner in gesprek is gegaan. Hij wilde weten of er van de zijde van de gemeente excuses aangeboden zijn en of die ook aanvaard zijn.

„Ik was blij dat hij er was. Het was een vrije keuze om hier te komen“, reageerde Kok. Zij benadrukte de zaak als een fraudezaak te zien en wenste geen link met discriminatie te willen maken. In het gesprek is dat ook niet aan de orde geweest, zo bleek.

Dijkhuizen hierop: „Wij zien het als een discriminatiezaak, naast de fraudezaak. Heeft u excuus gemaakt namens de gemeente?“ Kok weer: „We hebben het over de fraudezaak gehad. Er zijn onprofessionele en onnodige dingen gezegd. Dat we dit konden uitspreken; daar was opluchting en consensus over.“

Dijkhuizen nam geen genoeg met haar reactie. „Dit is eromheen draaien. Heeft u excuus gemaakt?“ De wethouder: „U drukt

Jochen Dijkhuizen (CDA): „Wij zien het als een discriminatiezaak, naast de fraudezaak.“

mij in een hoek. U maakt er twee zaken van. Dit gaat over fraude. Als u er van alles bijhaalt...“ Hierna hamerde voorzitter Wiebe de Boer de discussie af en adviseerde de discussie - indien het CDA dat wenst - op een ander moment en in een andere vergadering voort te zetten.

‘Alleen nog bij hoge uitzondering gasaansluiting’

Met een wetswijziging heeft het kabinet ingestemd dat met ingang van 1 juli 2018 de aansluitplicht voor kleinverbruik gasaansluitingen is vervallen. Ook is sinds die datum voor netbeheerders de plicht vervallen nieuwbouw aan te sluiten op het aardgasnet. Wat betekent dit voor de nog nieuw te bouwen eilanden in Rengerswetering?

De netbeheerders mogen alleen wettelijke taken uitvoeren. Op verzoek aansluiten mogen zij daarom niet meer. „Het schrappen van de aansluitplicht funktioneert hierdoor als een verbod op nieuwe gebouwen met een aardgas aansluiting“, concludeert een woordvoerder van de gemeente Bunschoten. De wet geldt alleen voor kleinverbruik aansluitingen met een gasmeter tot en met G25 (een doorlaatwaarde tot en met veertig kubieke meter per uur). Grotere gasaansluitingen (meer dan veertig kubieke meter per uur) mogen nog wel aangesloten

worden. Dergelijke grote aansluitingen worden voornamelijk door grotere bedrijven aangevraagd. De kosten voor grote aansluitingen zijn qua aanleg en vastrecht ook hoger.

Slechts bij hoge uitzondering zijn gasaansluiting nog mogelijk. „Alleen het college van burgemeester en wethouders mag, als daar zwaarwegende redenen voor zijn, bepalen dat er voor een bepaald gebied een uitzondering wordt gemaakt. Onder zwaarwegende redenen valt niet het maken van extra kosten bij nieuwe gebouwen.“

Reeds vooronderzoek

Voor het vierde eiland van Rengerswetering heeft de gemeente samen met de woningbouwcoöperatie Het Gooi en Omstreken reeds vooronderzoek gedaan naar mogelijke energieconcepten. „Hierbij is globaal in beeld gebracht welke mogelijke energie-infrastructuren er zijn om woningen en gebouwen op te warmen. Het kan gaan om een

(verzwaard) elektriciteitsnet, een (collectief) warmtenet of een gasnet (waarbij geen aardgas wordt geleverd). Omdat de keuze ook afhankelijk is van de bouwer(s) in het gebied wordt samen gekeken naar de mogelijkheden en zal een keuze worden gemaakt zodra duidelijk is hoe de bouwer(s) de gebouwen wil(len) gaan verwarmen. De besluitvorming voor de toe te passen energie-installatie (als onderdeel van het gebouw) ligt namelijk bij de ontwikkelaar van de woningen. De gemeente heeft daarbij een faciliterende rol en is geen opdrachtgever voor de aanleg van de nutsvoorzieningen. Wel proberen we in de openbare ruimte van het plan voldoende ruimte te reserveren voor een collectief netwerk zodat de opties open blijven. Het definitieve besluit kan daardoor later worden genomen ten tijde van de bouwplanontwikkeling.“ In hoeverre A. van de Groep en Zonen in beeld is om groen gas (biogas) te gaan leveren, is volstrekt onduidelijk.

COLUMN: JOHAN VEDDER

Tarter van macht

Er zijn dorpsgenoten, waar je altijd met genoeg naartoe gaat. Waar de dingen recht voor de raap worden benoemd en vele ervaringen en gedachten worden uitgewisseld. Mensen van in de zestig, maar ook in de tachtig en zelfs in de negentig. Die te maken hebben gehad met ruwe stormen in hun leven en Jobstijdingen niet voorbij zijn gegaan.

Die echte armoede hebben gekend en ziekte en leed niet bespaard zijn gebleven. Die de hitte des daags en de koude des nachts aan den lijve hebben ondervonden. Die hun ouders vroeg hebben verloren of een kind naar het graf moesten brengen. Waarin het leven zich tekende als een woestijnreis. Wat zij hebben te vertellen, gaan veel berichten op (a)sociale media ver te boven. Wat interesseert mensen een tweet dat er eikels in een buurt zijn gevonden; nee niet figuurlijk. Met ook nog een gebrekkig inzicht van naamloze verslaggevers in achtergronden en gebruik van cryptische zinnen of slecht Nederlands, ontstaan in no-time misverstanden. De info-besitas verslaat zijn tienduizenden. Wat deze technieken en verleidingen van massa-indoctrinatie via een scala aan communicatiemiddelen zullen bereiken, behoeft geen betoog!

APV

De APV (Algemeen Plaatselijke Verordening) van gemeenten laat zich daar vooralsnog niet over uit. Ook niet over het in de maak zijn van de wereldcomputer, waarin alle goed- en slechtwillenden ongevraagd geregistreerd zullen worden. Werkt de Regio Amersfoort daar in 2019 in het samenwerkingsverband met Bunschoten aan mee? In dat opzicht ontbreekt het in de Toekomstvisie 2025 aan een profetische visie. Welke partijen laten bij herijking van deze visie nog enigszins een (tegen)geluid horen? Beoogde welvaart en weelde die geen wortels hebben in een ethisch en esthetisch bewuste mensheid leiden tot grof materialisme en platvloersheid. Nu de welvaart nog geen weelde is onder verschillende categorieën, tekent zich het onheilspellende patroon af van sterk gereduceerde dienstvaardigheid. Essentiële en belangrijke vormen van dienstverlening komen steeds meer in het gedrang. Nieuwe ziekenhuizen staan leeg bij gebrek aan verpleegsters. De zogenaamde ‘nederige’ beroepen geraken in diskrediet; reinigingsmensen en rioolwerkers moeten meer en meer uit arbeidersimmigranten gezocht worden. En dan maar makkelijk praten over ingezetenenbelasting of roepen over concurrentie voor autochtone werknemers. Overigens wie door welvaart en beter onderwijs betere mogelijkheden kan realiseren, heeft hiertoe niet alleen het recht, maar zelfs de plicht om zijn gaven optimaal te gebruiken. Gedwongen dienstbaarheid, bij gebrek aan vrijwilligers en voldoende mantelzorgers, alsmede ver doorgevoerde automatisering en robotisering zullen de onmenselijkheid en de ont-menselijking, vooral in de sectoren waar menselijke hulp onvervangbaar is, sterk doen toenemen.

Het valt trouwens lokaal op dat het aantal vrijwilligers tanende is en De Boei nu ‘advertenties’ plaats. Nog even en ook ambtsdragers worden via advertenties opgeroepen zich aan te melden en krijgen net als raadsleden een vergoeding. Ook collectanten voor goede doelen zijn steeds moeilijker te vinden. In diverse wijken wordt zelfs niet meer gecollecteerd. Overigens niet verwonderlijk als bedacht wordt dat niet alle burgers bij het aanbellen meer opendoen.

Aalscholvers

De ontsnapping uit een als ondragelijk ervaren werkelijkheid wordt duidelijk geïllustreerd in het gebruik van verslavende middelen. Gebreken is dat voorlichting en waarschuwing op medisch terrein maar even indruk maken. De curve van het aantal hartinfarcten stijgt angstwekkend en kanker tast talrijke levens aan.

Intussen doen aalscholvers hun uiterste best het randmeer leeg te roven. Op sluwe wijze worden heel wat glasaaltjes of andere jonge visjes opgeslokt.

Die (on)veiligheid treft ook de straat. Het verkeer neemt zodanige vormen aan dat fatsoenlijk parkeren in de diverse buurten niet meer mogelijk is. Bij gebrek aan voldoende openbare ruimte blijkt parkeren op stoepen een uitvlucht of noodgreep te zijn. En je zult maar € 750,- per m2 voor je grond betaald hebben met daarbij inbegrepen parkeerruimte, terwijl burens met meerdere auto's voor jouw woning hun blik parkeren. Dat roept om spanningen in een parkeerbeleid, waarin op een zaterdagmorgen een bevoorradingswagen van een supermarkt zich door de Colijnstraat moet wringen. Vertrouwen in de toekomst toont u het best door uw volle toewijding te geven aan wat u moet doen. Daar hoort ook opbouwende kritiek bij. Ondertussen verwacht een steeds groter deel van Europese burgers van de journalistiek dat ze haar oude rol van tarter van de macht op zich neemt. Zo niet, dan blijft dat veld vrij voor ‘populisten’.

Een compliment voor de organisatie van de Nationale Haringdag. Bergen werk zijn verzet om de haring én tegelijk ons dorp te promoten. Hoewel deze columnist geen haringeter is - toegegeven, dat is een gebrek - zou hij bijna overstag gaan. Zo, nu aan een boerenmaaltijd.

MET ANDERE OGEN